

som nogen andre ville have det, hvis man tog bukserne af dem. Så derfor synes vi, det måske var et skridt på vejen at fjerne de rygmærker. Vi var også et af de første partier, hvis ikke det første, der sagde: Lad os bruge § 78 i grundloven.

Nu får vi det her vedtaget. Det er et skridt i den rigtige retning. Lad os fjerne rygmærkerne og lad dem beholde bukserne. Tag byggeloven i anvendelse med det samme og lad så kommunerne gå ud og lave den opgave, som de virkelig har, nemlig at sikre, at borgerne ikke brænder inde. Det er jo forfærdeligt at tænke sig, hvis der brænder en 17-18 rockere inde, fordi de ikke kan komme ud. Så det må kommunerne tage fat på.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Jeg vil høre, om ministeren kan bekræfte, hvad hr. Helge Adam Møller oplyste her for lidt siden fra talerstolen, at Hells Angels havde fået 826 domme – 191 for vold, 24 for manddrab – dvs. ca. 16 domme pr. mand. Dette er over en 10-årig periode, og det er et par og halvtreds rockere, der har fået disse her domme. Hvis ministeren kan bekræfte, at det er rigtigt, så synes jeg, justitsministeren skylder befolkningen at fortælle dem, hvorfor disse mennesker ikke sidder i fængsel.

Hvis et menneske har begået 16 lovovertrædelser i løbet af en 10-årig periode, burde det menneske sidde i et af de danske fængsler, og hvis vedkommende gjorde det, havde det ikke været nødvendigt med tilhold.

Jeg synes, justitsministeren skylder både beboerne i Polensgade og i Titangade og alle andre steder i landet, hvor befolkningen er skræmt fra vid og sans på grund af disse mennesker, at forklare, hvorfor de ikke har fået straffe og dermed sidder i landets fængsler i stedet for at ture rundt og skræmme uskyldige borgere.

Anden næstformand (Henning Grove):
Justitsministeren. Ro.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg har ikke kontrolleret hr. Helge Adam Møllers tal, men de er formentlig rigtige.

Disse mennesker er dømt efter landets love, og de har udstået deres straf. Jeg troede egentlig også, at Venstres folketingsmedlemmer og fru Tove Fergo som præst mente, at når man havde udstået sin straf, så kunne man leve i samfundet

igen. Sådan er et normalt retssamfund. Det tror jeg vi skal holde fast i.

Beboere og naboer til Hells Angels- og Bandidostilholdssteder vil nu få en større tryghed, fordi politiet får et nyt redskab. Det er godt, og jeg vil gerne takke det store, store flertal her i Folketinget, der vil hjælpe til med at få denne lovgivning vedtaget.

Der er udført et stort arbejde, men jeg kan sige, at arbejdet med at bekæmpe rockerkriminaliteten ikke er slut. Der kommer en stribe andre initiativer. Vi har i dag tidligere omtalt våbenlovgivning. Der kommer initiativer vedrørende politiets efterforskningsmuligheder. Der kommer initiativer vedrørende stærke fanger i fængslerne, og vi får også en ressource-drøftelse. Der bliver nok at tage fat på.

Men det, vi gør her, er i hvert fald en god ting for de mennesker, der har en utryghed. Tak for det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 100 stemmer (S, V, KF, SF, RV, FP, CD og DF) mod 4 (EL); 4 (Inge Dahl-Sørensen (V), Tove Fergo (V), Birthe Rønn Hornbech (V) og Niels Anker Kofoed (V)) stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Henning Grove):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
2) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 10:
Forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet.

Af Helge Adam Møller (KF) og Birthe Rønn Hornbech (V) m.fl.
(Fremsat 3/10 96. Første behandling 4/10 96. Betænkning 8/10 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg kan jo høre forsamlingens udelte begejstring, fordi vi har en holdning til disse ting. Vi har brugt megen tid på at behandle det sidste lovforslag, som flytter en kriminalitet, og som selvgelig hjælper nogle naboer.

Vi står her over for et meget markant forslag. Vi har fra konservativ side gentagne gange forsøgt at råbe justitsministeren og regeringen op, når vi taler om bekæmpelse af rockerkriminaliteten og den organiserede kriminalitet.

Baggrunden for dette her beslutningsforslag var jo netop handlingsplanen mod den beskidte kriminalitet, som sker på dette område. Dengang sagde justitsministeren oven på rapporten i marts 1995 helt præcis følgende: »Der skal sættes hårdt ind mod den organiserede kriminalitet«, og: »Der er tale om omfattende og meget alvorlig kriminalitet, som har fundet nye vækstbetingelser.« Det var stærke ord, som vi egentlig forventede os noget af fra konservativ side.

Vi hørte statsministeren i sin åbningstale i oktober 1995 sige, at nu skulle der ske noget. Det stod også i lovkataloget. Intet skete.

Det var så til stor forbløffelse, at vi i februar kunne konstatere, at der ikke ville komme noget i den daværende samling. Vi fremsatte så handlingsplanen som lovforslag, men blev stemt ned. Ikke nok med det, vi blev beskyldt for hastværk, selv om der var gået over 1 år.

Nu har Folketinget vedtaget en lov om forbud mod ophold i disse her rockerborge, men det løser jo ikke problemet. Regeringen har, som vi har sagt det tidligere i dag, et medansvar for, at rockerkriminaliteten har fået lov til at udvikle sig, som vi har set, netop fordi man intet har foretaget sig siden marts 1995.

Problemet er åbenbart for alle efterhånden. Regeringen kan på grund af intern splid ikke blive enig med sig selv i, hvilke forbedrede efterforskningsmuligheder man vil give politiet i kampen mod disse ekstreme kriminelle elementer.

I lovkataloget for i år taler man om adgang til telefonaflytning i sager om grov vold, forsætlig fremkaldelse af grove tyverier, en adgang ved de groveste forbrydelser til at foretage ransagning uden en umiddelbar underretningspligt, øget konfiskation i forbindelse med narkokriminalitet og en øget vidnebeskyttelse.

Jeg må sige, at fra konservativ side ønsker vi at gå længere, men jeg vil herfra anmode om, at man i det mindste ser at komme i gang. Vi ønsker at gå længere. Vi ønsker anonyme vidner i afgrænsede grove tilfælde, vi ønsker mulighed for civile agenter i disse overbetændte miljøer. Vi ønsker kort sagt en mere markant stramning i kampen mod disse mennesker.

Vi kan så håbe på, at Socialdemokratiet er på vej væk fra den gamle Espersenpolitik på det retspolitiske område. Det er vi tilfredse med, for den førte politik er ude af trit med familien Danmark.

Jeg vil godt sige, at fra konservativ side vil vi ustandselig holde regeringen fast på disse områder, og vi vil fremsætte det ene beslutningsforslag efter det andet. Så kan vi få at se, om der er handling bag ved de ord, som vi nu hører fra statsministeren, og som vi også hører fra justitsministeren.

Det er jo egentlig en skændsel, at vi i dag endnu ikke har taget politisk stilling til en handlingsplan mod rockerkriminaliteten, som blev fremlagt i marts 1995. Regeringen står til ansvar for, at rockerkriminaliteten, som vi anser som en kræftsvulst på et retssamfund, endnu ikke er skåret af, ja, regeringen har ikke engang gjort klar til operation.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Dette beslutningsforslag er som bekendt en genfremsættelse, og ingen kan derfor beskyldte Venstre og Det Konservative Folkeparti og de partier, der stemmer for forslaget, for at fiske i rørt vande. Vi har, lige siden justitsministeren offentliggjorde sin rapport om indsatsen mod organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet, efterlyst regeringsinitiativer. Da vi dengang talte for døve øren, fremsatte vi allerede sidste vinter vore egne forslag. Rockerterroreren skal stoppes. Dertil kræves, at politiet får bedre opklaringsmuligheder. Dette lovforslag tilsigter at give politiet bedre redskaber i indsatsen mod kriminaliteten.

Allerede den tidligere justitsminister nedsatte en arbejdsgruppe, som har udarbejdet en handlingsplan med forslag og anbefalinger. Ved offentliggørelsen af denne handlingsplan sagde den nuværende justitsminister:

»Vi har indtil flere gange måttet konstatere, at vidner er bange for at stå frem og udtale sig i straffesager mod narkotikakriminalitetens bagmænd. Set i lyset heraf går et af arbejdsgrup-

pens forslag ud på at yde truede vidner beskyttelse, bl.a. i form af et nyt navn og personnummer samt hjælp til flytning og etablering af ny bolig.

Da det som bekendt er meget svært for politiet at skaffe beviset i store narkotikasager, foreslås det i handlingsplanen, at der åbnes mulighed for, at også privatpersoner med rettens godkendelse kan optræde som agenter, bl.a. i forbindelse med efterforskningen af alvorlige narkotikaforbrydelser.«

Jeg kan godt garantere justitsministeren for, at vidner nu er endnu mere bange for at møde op i retssager mod rockere, end tilfældet var, da rapporten blev offentliggjort.

Det er bydende nødvendigt med nye vidne-regler. Det er ikke anonyme vidner, vi foreslår, men derimod en begrænset adgang til for domstolene at bestemme, at et vidne, der er bange for sin sikkerhed, skal kunne afgive forklaring, uden at gerningsmanden ved, hvem der afgiver forklaring. Det er jo fuldkommen forrykt, at rockernes retssikkerhed vægtes tungere hos regeringen end vidnernes tryghed og sikkerhed.

Det er helt afgørende for vort samfund, at forbrydelser kan opklares, og at forbrydere stilles til ansvar for deres gerninger. Lægges der hindringer i vejen for opklaring af forbrydelser, smuldrer hele vort retssystem, og hvis vi lovgivere lader os true af Jønke og andre, der stiller op i tv og truende meddeler, at det kan blive farligt for samfundet, hvis vi vedtager den ene eller den anden lov, er vort demokrati i fare.

Hvis først demokratiets folkevalgte forsamling lader sig true af kyniske forbrydere, er magten flyttet; så er ret og magt skilt ad. Uden magt bag retten vil samfundet udvikle sig ikke blot til anarki, men til et samfund, hvor volden hersker, og derfor må der dæmmes op for volden. Samfundet må i denne ekstreme situation værgе for sig, også med utraditionelle midler.

Hvad har så justitsministeren foretaget sig? Svaret er, at ministeren ud over at møde i samråd og give intetsigende svar ingenting har foretaget sig. Ministeren udtrykte, da rapporten fra arbejdsgruppen om organiseret kriminalitet blev offentliggjort, at han så positivt på forslag om en mere vidtgående adgang til konfiskation, hvor kriminelle ikke kan sandsynliggøre, at deres værdier hidrører fra lovlig virksomhed. Og hvad er der sket? Ikke et klap, ikke engang på pengepungen tør ministeren stoppe de velhavende rockergrupper.

Enhver kan se i tv, hvordan straffefangen Jønke stiger ud af den ene dyre bil efter den anden. Rockergrupperne ejer store huse, rockergrupperne ejer dyre motorcykler, og rockergrupperne er i besiddelse af store pengebeløb, som politiet ikke kan få lov at konfiskere. Ærlig talt, hr. minister, der har været rigelig tid til at gøre noget ved tingene.

Allerede i Ekstra Bladet den 14. oktober 1995 udtalte justitsministeren positive ting over for denne rapport og tilføjede: »Jeg vil i den nærmeste fremtid tage en drøftelse af handlingsplanen med Folketingets partier.« Det er et år siden. Vi har aldrig haft den drøftelse, derfor genfremsætter V og K deres forslag, og jeg forstår, at vi bare mødes med et nej. Bevares, ministeren lover, at han vil komme med noget, men det lovede ministeren jo også sidste efterår, og det lovede ministeren også i foråret, men der er ikke kommet noget. Ministeren lover og lover. Jeg gentager: Intet er sket!

Jeg tror, at den danske befolkning har meget svært ved at forstå, at rockerkriminaliteten skal få lov at løbe så løbsk, uden at politiet får nye redskaber i hænde til at stoppe forbrydelserne.

I Aktuelt den 20. november 1995 – det er altså snart et år siden – udtalte justitsministeren: »Det, jeg er interesseret i, er at optræfle de bagved liggende forhandlernet og afsløre bagmændene. Og det er her, at bl.a. anvendelsen af civile kommer ind som en eventuel mulighed. Det behøver i øvrigt ikke at være så dramatisk, som nogen måske vil gøre det til. En eventuel anvendelse af civile agenter skal efter min opfattelse altså undergives en forudgående tæt domstolskontrol og vil kun komme på tale i alvorlige sager, hvor andre efterforskningsskridt ikke er egnede, og hvor der er en stærk mistanke.«

Så vidt justitsministeren i sin egen avis Det Fri Aktuelt.

Vi er fuldkommen enige i det udsagn. Det er jo den situation, vi er i i det kriminelle liv. Hvad har justitsministeren så gjort? Ingenting. Ministeren har flere gange i dagspressen udtalt sig positivt over for muligheden af at bruge civile agenter, men et lovforslag har vi ikke set noget til, og nu er det blevet til, at justitsministeren tilsyneladende ikke engang tør nævne civile agenter.

Hvad skal vi tro om ministerens løfter, når de aldrig bliver indfriet? Det er jo også et spørgsmål, om befolkningen overhovedet kan have tillid til os herinde på Christiansborg, når man lover og lover, uden at tingene bliver til noget.

Lovlydige borgeres følelse af tryghed og sikkerhed afhænger grundlæggende af, om borgerne tør tro på, at vi folkeløvede har mod til at gribe ind over for forbrydelser.

Det er en meget væsentlig del af velfærds-samfundet, det velfærdssamfund, som regeringen holder så mange festtaler om, men som de skræmte borgere i nærheden af rockerborgene ikke har mærket meget til.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan forstå, at der både hos De Konservative og Venstre i dag er et enormt markeringsbehov, ikke mindst i betragtning af, at vi netop under den forudgående debat kunne sidde og konstatere, at der faktisk – set i forhold til det forslag, der nu bliver behandlet – blev sagt en ganske stor bunke ting om selvsamme emne, og det kan derfor undre, at man nu har følt anledning til én gang til at gå op og præcisere det.

Men for at der ikke skal herske nogen form for misforståelse, så vil jeg godt på Socialdemokratiets vegne præcisere, at der ikke er nogen form for ændring i den retspolitik, som Socialdemokratiet står for. Der har ligget en meget klar linje, fra den første socialdemokratiske ledende regering trådte til i 1993, i forhold til, hvad det er for en retspolitik, hvad det er for nogle ting, vi godt vil have gennemført.

Det er den linje, den kurs, vi stadig væk støt og roligt fortsætter. Det indbefatter også, at der her i efteråret, hvilket også klart er tilkendegivet på et tidligere tidspunkt, kommer et initiativ, som vi naturligvis fra Socialdemokratiet vil bakke op, som netop tager fat på den organiserede kriminalitet. Men det er vel at mærke et initiativ, som tager fat i det, der er nødvendigt, og det, vi finder rigtigt i forhold til den organiserede kriminalitet.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg må give fru Lissa Mathiasen fuldstændig ret. Det er rigtigt, at der har ligget en klar linje fra Socialdemokratiet siden foråret 1993 på det retspolitiske område, nemlig en linje, der betød, at man løb fra sine løfter lige så hurtigt, man kunne udstede dem.

Den 31. marts 1995 – det er halvandet år siden – lovede landets justitsminister på forsiden af Aktuelt, at nu skulle der gøres noget mod organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet, og det skulle gøres til efteråret 1995. Der skete intet. 16. maj i Folketinget 1995 lovede justitsministeren

her fra talerstolen, at der i efteråret 1995 ville ske noget. Der skete intet. I åbningstalen 1995 lovede statsministeren her fra denne talerstol, og det stod også i regeringens lovkatolog, at der i den folketingssamling ville blive fremsat forslag. Alt det, som fru Lissa Mathiasen nu siger. Statsministeren brød sit løfte, som justitsministeren to gange tidligere har brudt sine.

Jo, der er en klar holdning: Man løber fra løfterne. Nu håber vi, at de fjerde gang bliver indfriet.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Må jeg godt blot gøre den bemærkning, at det er et forslag til folketingsbeslutning, altså ikke et lovforslag, som V og K har fremsat. Der er nogen, der siger, at folketingsbeslutninger er folkestyrets gummihammer. Det virker ikke så meget på rockerne. I det beslutningsforslag står der, at regeringen inden udløb af 1996 skal fremsætte forslag vedrørende efterforsknings-skridt, give politiet bedre muligheder for at kunne efterforske kriminalitet. Det er det, regeringen vil gøre. Hvorfor så al den galde fra de to partier?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan forsikre om, at hammeren ikke er af gummi.

Dertil vil jeg tilføje: Det, justitsministeren siger nu, svarer til, hvad ministeren sagde sidste forår, svarer til, hvad der stod i den skriftlige del af åbningsredegørelsen, og svarer til, hvad ministeren har sagt gang på gang. Det, vi ønsker at understrege, er, at der ikke har været handling. Vi venter på handling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 45 (V, KF, FP og DF) stemte for, 58 (S, SF, RV, EL og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 11:

Forslag til folketingsbeslutning om en mere effektiv afsoning i fængsler og arresthuse og oprettelse af fængsler for stærke fanger.

Af Birthe Rønn Hornbech (V) og Helge Adam Møller (KF) m.fl.

(Fremsat 3/10 96. Første behandling 4/10 96.

Betænkning 8/10 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg skal gøre det kort. Når vi har ønsket at genfremsætte det her forslag, er det, fordi vi ønsker en mere effektiv afsoning i fængsler og arresthuse. Vi har i dag sagt, og det vil vi blive ved med, at vi vil bide os fast i regeringen, holde den fast, når den taler om bekæmpelse af kriminaliteten og om mere effektiv afsoning i fængsler og arresthuse.

Jeg skal undlade at gennemgå de 20 punkter, men et af dem er skærpede regler for udgange og besøg. Det er helt klart, at det flyder på det område. Der er administrative bestemmelser om, at justitsministeren kan stramme op på det her, og så er det grotesk, at vi skal se på, at en medievant kriminel, Jørn »Jønke« Nielsen, kan stå foran Hells Angels' klubhus i Titangade og udtale sig som talsmand for disse elementer.

Kriminelle typer af den slags bør være ét sted: i fængslet. Man bør ikke tillade en sådan medieoptræden, når folk, der afsoner 16 års fængsel, er på udgang. Det er udgang til familie, det er ikke udgang til medieshows. Det kunne man stramme op, men det ønsker man ikke. Vi vil godt markere over for familien Danmark i dag, at det er socialdemokratisk politik at lade stå til på den måde.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

De regler, der administreres efter i kriminalforsorgen, er fastsat af tidligere justitsminister Hans Engell.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil gerne takke de partier, der i betænkningen har givet tilslutning til forslaget. Det er fort-

sat skuffende og uforståeligt, at der på dette område ikke sker noget fra justitsministerens side. Jeg tror, at de fleste borgere i Danmark med forbløffelse ser på, hvordan talsmanden for en rockergruppe – det er en talsmand, der er dømt for farlige forbrydelser – i disse dage den ene gang efter den anden kan optræde i medierne, kan optræde i radio og tv og forsvare sine egne forbrydelser, forsvare og procedere rockernes sag. Det er virkelig noget, der kan harme den danske befolkning.

V og K fremsatte allerede sidste år dette forslag om en stramning af afsoningsreglerne. Den måde, som reglerne for udgang og orlov administreres på i dag, medfører en fuldkommen udhuling af frihedsstraffene og domstolenes afgørelser. Det er jo åbenbart nærmest sådan, at en strafafsoner kan lege kispus med systemet.

Og masser af kriminelle, der afsoner deres straf, bønfaller om at få lov til at afsone den i isolation, fordi de er bange for de stærke fanger. Sådan er forholdene. Senest har vi her til morgen igen hørt fra fængselsvæsenets personale, hvor utrygge de er. Det er jo fuldstændigt anarki, at en indsat ikke engang kan være i sikkerhed i et lukket fængsel.

Statsministeren har været ude med klare meldinger om, at rockerterroren skal stoppes. Jamen hvorfor har statsministeren så ikke for længst sørget for, at afsoningsreglerne strammes ganske betydeligt? Det er jo regler, der i vidt omfang kan ændres administrativt, regler, som justitsministeren selv kan ændre. Men vi har aldrig fået svar på, hvorfor der ikke sker noget. Vi ved endnu ikke, om det er, fordi justitsministeren ikke vil, eller det er, fordi justitsministeren ikke tør. Vi har aldrig fået svar. Vi har spurgt igen og igen i talrige samråd, men vi har ikke fået svar.

Jeg vil derfor spørge her i dag: Har regeringen overhovedet en fængselspolitik? Problemerne i fængslerne er jo ikke nye og ukendte. Ud over at pege på de vanskelige kontrolmuligheder, som de mange udgange giver, har fængselspersonalet gang på gang peget på de helt utilstedelige forhold, der er i danske fængsler, hvor stærke fanger fuldstændig kan undertrykke og udnytte andre fanger, og hvor de ansatte gang på gang føler sig true.

Ministeren kender godt problemerne, for ministeren har selv udtalt sig om dem, ja, ministeren har endda i foråret udtalt til dagspressen, at man ikke skal være naiv og benægte, at der er problemer i fængselsvæsenet: problemer med